

Algirdo Dankiso eilės

Bitkrėslės
geria
lietų
snaigė
užmigo
pusnių
pataluos
pašėlusios
vasaros
rūmuose
kuprelis
žiogas
muzikantas
pamišo
nuo
tylos.

***

Pušų
viršūnės
senos
pilys
gaudo
aidą
pasiklydo
vasaros
įsčiose
į amžinybės
dulkę
pavirtusi
pienė.

***

Apkursta
akimirka
užsimerkia
trindažolės
žiedas
volungės

skrydis
nespėjėš
prigyti
žodis
dangaus
akyse
vasaros
žolynai.

***

Kai
geri
šiltą
pieną
alsuoja
pievų
dvasia
saldus
bitelės
skundas
išteptos
lūpos
medum
atbėgo
nubėgo
upelis
iš girios.
Vasara.

***

Mano
dienų
žalia
alėja
metai
smiltelės
rauda
vėjų
kryžkelėje
upės
brastoje
nendrės
aimana
laiko

atodūsis.

***

Iš toli iš toli
atskuba šermukšniai
prisilytėjimu vienu vieninteliu
nurausvina rudenį
surakina vėsos
akimirka lengva
iš laiko glūdumos
prie užgriuvusio
šulinio sustoja
kur niekas nebesugrįš.

***

Geltono lino siūlai
Saulės nyčių voratinkliai
iš po miegančio stogo
gaidgystės simfonija
kad kaimas sužinotų
kiemų naujienas
kas gimė,
ką išvežė kalnelin.

***

Namo sugrižo medžiai šiluma
Matausi su ateinančiais
Kalbuosi su paliekančiais
Žolėje ieškau giliai jaugusios pradžios
Mergupių vandenyse taip skaudžiai
liejasi raudos
Gailiai glaudžiasi pušis prie pušies
Rambyno lelijomis
Karšuvos bijūnais
Gyvi eina nuo namų iki namų
Raukšlėmis ant mano veido
rašo klausimus.

***

Ant nesulaikomo laiko aukuro
Kadagio uogos dega
Gandro ratas – žvilgsnis negimusio
Nutilę protėvių atsakymai
Žodis laiko parimusią svirtį
Praustuvėje kalba vanduo
Tėvas skaldo malkas,

Išgirdęs alksnio raudą
Krūpteliu ir nuleidžiu akis

Šilkinis spalvis

Dangaus kriauklė vėl ošia
tylos sidabras byra
raudono vyno rožė
susigeria į žvyrą

susigeria į sodą
ievyne kirvis kosti
šilkinio rūbo spalvis
žolės išbalos klostės

sušalęs bitės perlas
šviesa lange išbala
ne prakeiksmas mus perlis
šventi lašai iš spalio

palaimins švelnios stotys
diena juodais viršeliais
lange šalnos gyslotis
lyg pilnatis užšalus – spalvis.